

ХУЛОСАИ

шурои диссертатсионии 6D.KOA-082 дар назди МДТ «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав» аз рӯи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих доир ба ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.1. – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик))

Парвандаи аттестатсионии № _____

Қарори шурои диссертатсионӣ аз 15.07.2026, №10

Барои сазовор донистани Шарипова Таманно Ҷамшедовна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих.

Диссертатсияи Шарипова Таманно Ҷамшедовна дар мавзӯи «Муҳочирати меҳнатии занони Тоҷикистон дар солҳои Истиқлол (1991 – 2024)» (ҷанбаи таҳлилий - таърихӣ) барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 6.1. – Таърих ва бостоншиносӣ (6.1.1. – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)), дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.KOA-082-и назди МДТ «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав» (воқеъ дар суроғаи 735140, шаҳри Бохтар, кӯчаи Айнӣ 67; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 2-юми декабри соли 2024, таҳти №443/шд) 7-уми майи соли 2026, суратмаҷлиси №2 ба ҳимоя қабул карда шуд.

Довталаби дараҷаи илмӣ, Шарипова Таманно Ҷамшедовна 1-уми сентяби соли 1997 дар ноҳияи Данғара деҳаи Хурамзамин, ҷамоати деҳоти ба номи Исмат Шариф ба дунё омода, миллаташ тоҷик мебошад. Соли 2004 МТМУ №8-и деҳаи Хурамзамини деҳоти ба номи Исмат Шарифи ноҳияи Данғара ба синфи якум рафта, муассисаи мазкурро соли 2015 бо маълумоти миёнаи пурра хатм намуд.

Шарипова Таманно соли 2018 шуъбаи ғоибонаи факултети таърихи Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ» дохил шуда, онро соли 2021 бо ихтисоси таърих ва ҳуқуқ хатм намудааст.

Фаъолияти кории Шарипова Т.Ҷ. солҳои 2015-2016 дар муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии №8-и н.Данғара ба ҳайси омӯзгори фанни таърих ва ҳуқуқ фаъолтат намудааст.

Номбурда ҳамзамон солҳои 2021-2022 ассистенти кафедраи умумидонишгоҳии “таърих ва ҳуқуқ” ДДОТ ба номи Садриддин Айнӣ, ва солҳои 2022-2025 ассистенти кафедраи таърихи нав ва навини кишварҳои хориҷии факултети таърихи ДМТ фаъолтат намуд.

Фаъолияти илмӣ Шарипова Т.Ҷ. мутобик бо фармоиши ректори Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав №157-фа аз

31.12.2023, унвонҷӯи кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав пазируфта шудааст.

Аз моҳи март соли 2025 сармутахассиси пешбари шуъбаи аттестатсионии илмҳои ҷамъиятии Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷаъолият карда истодааст.

Диссертатсия дар кафедраи таърихи халқи тоҷики МДТ «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав» омода гардидааст.

Роҳбари илмӣ:

Халилзода Давлаталӣ Халил, доктори илмҳои таърих, профессор, мудири кафедраи таърихи умумии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав мебошад.

Мукарири расмӣ:

1. Зикриёева Малика Файзиевна, аъзои шуро, доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз рӯи ихтисоси 6.1.5. Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ.

2. Холмуродзода Меҳрафрӯз Бури, доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси таърих, мудири кафедраи таърих ва методикаи таълими таърихи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ.

Муассисаи пешбар:

Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон.

Тақризи муассисаи пешбар, Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон ба диссертатсияи Шарипова Т.Ҷ. бо имзои **раиси ҷаласа** доктори илмҳои таърих, профессор мудири шуъбаи таърихи навтарини, Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши АМИТ Абдурашитов Ф.М., **ташхисгар**, доктори илмҳои таърих, профессор сарҳодими илмӣ шуъбаи таърихи навтарини Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши АМИТ Абулҳаев Р.А. ва **котиби ҷаласа**, Фазуллоева Г.Қ. омода гардида, бо имзои Директори Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, доктори илмҳои таърих, дотсент Муродзода А.А. аз 24- уми июни соли 2026 тасдиқ шудааст.

Мазмуни тақризи мусбат мебошад. Дар он мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба соҳаи илми эълошуда, саҳми илмӣ довтолаб дар ҳалли масъалаҳои илмӣ, навгонии илмӣ диссертатсия, моҳияти илмӣ-назариявӣ ва амалии он, инчунин мутобиқати тахассуси илмӣ довтолаб ба дараҷаи илмӣ зикр гардидааст.

Муассисаи пешбар қайд намудааст, ки диссертатсияи номзиди Шарипова Таманно Ҷамshedовна дар мавзӯи «Муҳоҷирати меҳнатии занони Тоҷикистон дар солҳои Истиқлол (1991 – 2024)» (ҷанбаи таҳлилӣ - таърихӣ) барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзиди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси (6.1.1. – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)) таҳти №267, бо тағйири иловаҳо аз 26-июни соли 2023, №295) ба тасвиб расидааст, ҷавобгӯ буда, дар маҷмӯъ, метавон иброз намуд, ки доғалаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзиди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси (6.1.1. – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)), сазовор мебошад.

Ҳамчунин ба унвони шӯрои диссертатсионӣ 6D.KOA-082 тақризҳои зерини ғайрирасмӣ ба автореферати Шарипова Т.Ҷ. ворид шудаанд:

1. Шарифзода Ҷ.С. – доктори илмҳои таърих, дотсенти кафедраи таърихи халқи тоҷики факултети таърихи ДМТ Тақриз мусбат арзёбӣ шудааст.

2. Наимӣ И.Н. – номзиди илмҳои сиёсӣ, дотсенти кафедраи дипломатия ва муносибатҳои байналмилалӣ Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Тақриз мусбат аст.

3. Ганҷакова М.Г. – номзиди илмҳои таърих, и.в., дотсенти кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Тақриз мусбат мебошад.

Шарипова Таманно Ҷамshedовна муаллифи 9 мақолаи илмӣ буда, 7-тои он дар маҷаллаҳои тақризшандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба нашр расидаанд. Инчунин, номбурда бахшҳои муҳталифи қори ҳешро дар конференсияҳои илмӣ назариявӣ ва ҷумҳуриявӣ байналмилалӣ маъруза намудаанд.

1. Шарипова Т. Ҷ. Сабабҳои асосии воридшавии занони тоҷик ба муҳоҷирати меҳнатии хориҷа / Т. Ҷ. Шарипова // Фурӯғи илм. – 2025. – № 1. – С. 340–346.

2. Шарипова Т. Ҷ. Баъзе ҷанбаҳои назариявӣ ва амалии мушкилоти занони муҳоҷири меҳнатӣ / Т. Ҷ. Шарипова, Д. Х. Халилзода // Фурӯғи илм. – 2025. – № 3. – С. 301–307.

3. Шарипова Т. Ҷ. Назаре ба муҳоҷирати байналмилалии меҳнатии занон дар асрҳои XX-XXI: ҷанбаи гендерӣ / Т. Ҷ. Шарипова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – 2024. – № 11-2. – С. 61–67.

4. Шарипова Т. Ҷ. Масъалаҳои мубрами занони муҳоҷири Тоҷикистон дар давлатҳои ИДМ ва Русия / Т. Ҷ. Шарипова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – 2024. – № 12-1. – С. 143–148.

5. Шарипова Т. Ҷ. Назаре ба масъалаҳои муҳоҷирати меҳнатии занони кишвар ба давлатҳои хориҷӣ / Т. Ҷ. Шарипова // Фурӯғи илм. – 2024. – № 2. – С. 228–235.

6. Шарипова Т. Ҷ. Зарурияти таърихии муҳоҷирати занони Тоҷикистон дар кишварҳои хориҷӣ / Т. Ҷ. Шарипова // Фурӯғи илм. – 2024. – № 3. – С. 262–270.

7. Шарипова Т. Ҷ. Омилҳои таърихии пайдоиши муҳоҷирати меҳнатии занони Тоҷикистон / Т. Ҷ. Шарипова // Фурӯғи илм. – 2024. – № 4. – С. 215–224.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо дарназардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267, бо тағйиру иловаҳо аз 26.06.2023 №295), интихоб ва таъин гардидаанд. Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи таърих буда, дар қорҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну мӯҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Шурои диссертатсионӣ қайд мекунад, ки аз тарафи довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар асоси иҷро кардани таҳқиқоти илмӣ масъалаҳои зерин мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд:

- оғози муҳоҷирати меҳнатии занон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар маҳдудии хронологӣ ба риштаи таҳқиқ кашида шудааст;

- хусусиятҳо, омил ва чараҳои «феминизатсияи муҳоҷират» мушаххас карда шуд;

- зоҳир намудани хусусияти хосси муҳоҷирати меҳнатии занон (соҳаҳои хизматрасонӣ, саноати сабук, хизматрасонӣ ва амсоли инҳо);

- танзими ҳуқуқии раванди мазкур дар доираи санадҳои меъёрии ҳуқуқии соҳа дар сатҳи ҷумҳурӣ ва байналмилалӣ баррасӣ карда шуд;

- ҳадафҳо ва иқдоми сиёсӣ-иҷтимоии ҷумҳурӣ дар қоҳиш додани таърихии муҳоҷирати меҳнатии занон дар қиёс ба давлатҳои ҳамҷавор муайян карда шуд;

- бори аввал масъалаи пайдоиш, таърихи муҳоҷирати меҳнатии занон аз дидгоҳи илмӣ ва усулҳои таҳқиқотӣ ба риштаи таҳқиқ кашида шуда, тамоми паҳлуҳои он ба таври ҳамҷониба ва муфассал омӯхта шудааст.

Аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқоти диссертатсионӣ бо он асоснок карда шудааст:

Аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот дар он аст, ки натиҷаҳои дар

асоси таҳқиқот ба даст овардашуда метавонанд дар раванди таҳлили илмӣ ва амалии равандҳои муҳоҷират, пеш аз ҳама, муҳоҷирати меҳнатии занон васеъ истифода шаванд. Муқаррароти алоҳидаи қор метавонанд дар ҷаъолияти мақомоти дахлдори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳангоми қабули қарорҳо оид ба муҳоҷирати меҳнатӣ истифода шаванд. Натиҷаҳои таҳқиқотро, ҳамчунин, метавон дар раванди таълим дар муассисаҳои таҳсилоти олии дар курсҳои таърих, сотсиология, сиёсатшиносӣ, иқтисод ва демография ва ғайра истифода намуд.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот:

Дар рафти таҳқиқоти мазкур методологияи материализми диалектикий таҳқиқот бо истифода аз категорияҳои таърихӣ васеъ истифода гардид. Истифодаи методи диалектикий имкон дод, ки омӯзиши мавзӯ ба тартиби муайян пеш бурда шавад. Аз ҷумла, афзоиши зиёди қанони муҳоҷир ба мамлакатҳои муҳоҷирқабулкунанда, тарзи зисту зиндагии онҳо, шароити қору зиндагии онҳо дар хориҷа, риояи ҳуқуқи қанони муҳоҷир дар хориҷа ва дигар масъалаҳо мавриди таҳқиқоти илмӣ қарор гирифтанд. Дар баробари ин ҳуқуқу уҳдадорихои қанони муҳоҷири тоҷик дар асоси қонунҳои амалкунандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, ҳимояи қанони муҳоҷир аз тарафи Ҳукумати мамлакат, намуди имтиёзҳои қанони муҳоҷир низ таҳқиқ гардиданд.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ:

Саҳми шахсии довталаб дар он аст, ки дар давоми таҳқиқот аз сарчашмаҳои илмӣ, ҳуҷҷатҳои бойгонӣ, ҳисоботи ташкилотҳои давлатӣ ва дигар маводи муътамад истифода қарда, саҳифаҳои муҳоҷирати меҳнатии занонро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди таҳлил қарор додааст. Ба сифати далелҳои таърихӣ, ҳамчунин, аз тарафи диссертант таҳқиқоти сотсиологӣ гузаронида шуданд, ки дар натиҷаи онҳо бевосита аз шахсони маъруф ва аз қанони муҳоҷири воқеӣ ваҷҳу рақамҳои қаблан ошкорнагардида дарёфт гардиданд. Ҳамчунин, дар таҳияи диссертатсия бо Вазорату Агентии масъули самт қиҳати мушаххассозии рақамҳо ҳамқорӣ суръат гирифтааст. Аз қониби довталаб дар васоити ахбори омма вобаста ба мавзӯи мазкур таҳлилҳо манзур шудааст.

Дар қаласаи шурои диссертатсионӣ аз санаи 15- уми июли соли 2026 оид ба сазовор дониستاني Шарипова Таманно Ҷамшедовна дар мавзӯи «Муҳоҷирати меҳнатии қанони Тоҷикистон дар солҳои Истиқлол (1991 – 2024)» (қанбаи таҳлилий - таърихӣ) барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси (6.1.1. – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)), қарор қабул қарда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ аз 11 нафар аъзои шуро 10 нафар иштирок доштанд, аз ҷумла 5 нафар докторони илм - мутахассисон аз рӯи ихтисоси диссертатсияи баррасишаванда. Аз 10 нафар иштирокдоштагон дар ҷаласа, ки ба шуро шомил буданд, овоз доданд: тарафдор – 10 нафар, муқобил - нест, бюллетенҳои беэтибор - нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ

Қурбонов Б.Р.

Котиби илмӣ
шурои диссертатсионӣ

Ҷалилов М.Ш.

15-уми июли соли 2026

